

F. t. Lov om Værnepligt.

Praksis har imidlertid vist, at vedkommende Medlemmers Tilstedeværelse i den nævnte Henseende kun har nogen Betydning for det af Sogneraadet valgte Medlem og tildels i Købstæderne for de af Byraadet valgte Medlemmer, hvorimod den er uden al Betydning for det af Amtsraadet valgte Medlem.

Det er derfor foreslaaet at udelade det af Amtsraadet valgte Medlem — og i Konsekvens heraf det ene af de af Byraadet (i København og Frederiksberg Kommunalbestyrelsen) valgte Medlemmer — i Sessionens Sammensætning. Derved vil aarlig bespares for Statskassen Befordringsgodtgørelse, gennemsnitlig efter de sidste Aars Sessionsregnskaber:

Til Amtsraadsmedlemmerne ca. 1,400 Kr.
Desuden i København samt i

Frederiksberg, nordre, søndre
og Amager Birker Frokost ca. 100 —
ca. 1,500 Kr.

Det bemærkes, at Befordringsgodtgørelsen for Sogneraadsmemberne andrager ca. 6,100 Kr. aarlig.

Som i Lovens § 9 foreslaas det, at to Officerer kan beordres til at tiltræde Sessionen som stemmeberettigede Medlemmer. Denne Bestemmelse har hidtil været anvendt saaledes, at der hvert Aar har været beordret to Officerer til at tiltræde Sessionen i hver Udskrivningskreds, og at disse da har fulgt Sessionen paa dens Rejse rundt i Kredsen. Udgifterne for Statskassen har derved udgjort aarlig:

i Diæter til de 2 Officerer . ca. 5,000 Kr.
i Befordringsgodtgørelse . . . - 1,400 —
i Kvartergodtgørelse . . . . . - 2,100 —
altsaa ialt aarlig . . . ca. 8,500 Kr.

Under Hensyn til, at Udskrivningschefsposterne efter fast Praksis besættes med Officerer, har Justitsministeriet haft under Overvejelse, om ikke denne Bestemmelse ganske kunde udelades. De militære Ministerier har imidlertid bestemt udtalt sig herimod, og da det jo ikke kan siges at være absolut udelukket, at en Ikke-Militær kan blive beskikket til Udskrivningschef, foreslaas det at beholde Bestemmelsen, som Justitsministeriet dog fremtidig agter at benytte saaledes for Hærens Vedkommende, at der, hvor det er gør ligt, foranlediges beordret Officerer, som har Garnison i eller i Nærheden af Sessionsstedet, til at tiltræde Sessionen, og for Flaadens Vedkommende saaledes, at Sø-officerer kun tiltræder Sessionen for visse

Lægders Vedkommende, nærmest, foruden Hovedstaden, Søkbstæder og Kystlægder. Der vil herved opnaas nogen Besparelse for Statskassen.

Efter at Institutionen »faste Sessionslæger« er indført i Landets 5 større Udskrivningskredse, jfr. Justitsministeriets Cirklærer af 18. Marts og 1. August 1908, og i den forløbne Tid har vist sig formaals-tjenlig, har Justitsministeriet ligeledes haft under Overvejelse, om ikke den faste Sessionslæge burde være Medlem af Sessionen. Der vilde derved opnaas, at Sessionerne Aar efter Aar foruden Udskrivningschefen havde den faste Sessionslæge som stadig tilbagevendende Medlem, og ikke alene som fast Raadgiver. Hærens Lægekorps har imidlertid ment at burde fraaade denne Ordning, dels fordi Forholdet mellem de to Læger, som skal være til Stede ved Sessionen, derved ganske vilde forrykkes, idet den ene skulde have afgørende Stemme, medens den anden kun skulde være raadgivende, og dels fordi Lægerne ser deres Arbejde ved Sessionen i at foretage sagkyndige Undersøgelser af de Værnepligtige og afgive Skøn om disse til Grundlag for Sessionens Afgørelser om, hvorvidt de Værnepligtige derefter ere egnede til Krigstjenesten, men ikke i selv at deltage i denne Afgørelse. Og herefter har Justitsministeriet ikke fundet Anledning til, at foreslaa nogen Forandring.

Ligeledes maa Justitsministeriet anse det ønskeligt, at Lægdsmanden — som dog alligevel skal være tilstede paa Sessionen, jfr. f. Eks. Værnepligtslovens § 21, 2det Stykke, indtil alt hans Lægd vedrørende er afgjort, og være behjælpelig med at fremkalde Lægds Værnepligtige, — bliver fast Medlem af Sessionen, da han maa anses for at have et større lokalt Kendskab saavel til de mødende Værnepligtige som til de Spørgsmaal, hvorom Sessionsgerningen drejer sig, i langt højere Grad end de kommunale Medlemmer. Der vil heller ikke derved paaføres Statskassen nogen Udgift, da Lægdsmanden faar sin Rejse til Sessionsmødestedet godtgjort af Amtsrepartitionsfonden, jfr. Forordning af 26. Juni 1844 § 4 Nr. 14. *)

Om Paragraffens 1ste Punktum, se Bemærkningerne til § 12.

*) Som Bilag 1. og 2. findes trykt Skrivelse af 15. April 1910 fra Finanslovkommissionen angaaende Spørgsmaalet om at afløse Udskrivningscheferne med de faste Sessionslæger og Justitsministeriets Skrivelse af 23. Juli s. A. indeholdende Besvarelse heraf.